30/03/2021

Сећање на Владику Атанасија: Презвитер Иоанис Никопулос, Патра (Грчка)

Аутентично бескомпромисан и подвижнички смирен

Било је то за мене искуство без преседана и велики благослов када сам, негде у пролеће далеке 1985. године, први пут посетио чувену Свештену обитељ Св. Архангела Михаила и Гаврила у Ћелијама, где је живео и подвизавао савремени Србин светитељ о. Јустин Поповић. Ово искуство је било и дражесно због тога што сам био део групе од десет студената Богословског факултета у Београду, на челу са тада јеромонахом о. Атанасијем Јевтићем, вољеним и поштованим професором. Међу студентима били су Прле Перић, данашњи Српски Патријарх, Ненад Милошевић, данас професор на Богословском факултету, Зоран Јелисавчић, такође професор, затим Милоје, Василије, и други… чијих се имена не сећам.

Кренули смо аутобусом из Београда са одредиштем у граду Ваљеву у централној Србији, који се налази око осамдесет км удаљен југозападно од Београда. Налазили смо се на одстојању од 6 км од манастира у коме је преподобним животом последњих тридесет година свог живота живео наш Светитељ. Одатле смо се пешице запутили најпре у село Лелић у коме се родио други савремени Србин светитељ Николај Велимировић…

После Свете Литургије и помена који смо извршили, прошли смо лепим путем кроз зелене шуме тог краја и стигли смо до Манастира Ћелије где је читавих тридесет година затворнички живео о. Јустин Поповић.

Током целог пута имао сам прилику да уживам у изненађујућој лепоти српске земље, али и у благословеном присуству једне експлозивне личности – о. Атанасија. Био је хитар у ходу, и стално је предњачио тако да сам га само ја, бивши атлетичар, некако лакше пратио да бих искористио прилику да га видим и чујем што сам више могао!

И заиста – овде бих за тренутак застао са парентезом – од тада па током читаве деценије, Бог ме је удостојио да живим непоновљиве тренутке крај „Тасе", како смо имали обичај да га зовемо. Чега прво да се сетим? Незаборавних фудбалских сусрета нас студената на Калемегдану? Његових недељних предавања у сали Патријаршије? Недељне Свете Литургије у Манастиру Ваведење на Сењаку? Његових с ничим упоредивих предавања на часовима патрологије, црквене историје и етике? Наших приватних личних сусрета поводом мог магистарског рада? Незадрживе љубави и заштите према мојој личности? Слава Богу за све!

На сваком његовом кораку, у свакој његовој мисли, непрестано је научавао имајући једну изворну унутрашњу радост и неисцрпни хумор. Моје колеге студенти су га много волеле и цениле због тога што је био: изворан, аутентичан, бескомпромисан, револуционаран, експлозиван, подвижнички и смирен, изван сваког калупа. Обдарен са ретком генијалношћу, полиглота без напора, са добрим студијама у Грчкој и Европи, неуморни путник на све стране, а уз то је имао и печат једне физичке господствености и дражи која је освајала његово окружење.

Застали смо најједном да бисмо погледали како се манастир појављује у дубокој даљини. Околна област са многим брдима и малим долинама чине манастир невидљивим те посетилац мора да уђе у малу долину да би га видео. Зато је карактеристична и фотографија коју прилажем.

Манастир је саграђен у горском, живописном и зеленом месту, у долини на граници са селом Лелић. Простор око манастира је био изузетан, упечатљив, лепо уређен са брижношћу и великом љубављу. Преовлађивала је потпуно зелена трава са архитектонски дивним црквеним зградама.

Одмах смо се упутили ка гробу Светог Јустина, одслужили помен, помолили се и заискали молитве нашег Светитеља, како бисмо и ми задобили просветљење Божије у нашем животу. Монахиње су нас у подне послужиле уобичајеним манастирским обедом са пуно љубави према надоносним младим теолозима наше Цркве.

Заблагодаривши Светом Тројичном Богу за ово велико духовно искуство које нам је даровао и добивши у наше „бисаге” богате благослове наших Светих, запутили смо се назад ка Београду.

Слава Богу за све! Атанасију Епископу умировљеном Захумско-херцеговачком – вечан спомен!

Mitropolija.com